

ΜΕ ΝΕΑ ΦΤΕΡΑ

O! a new song, a free song.
Low on the ground and high in the air . . .
W. Whitman : «Leaves of Grass».

Μὲ νέα φτερά ! Μὲ νέα φτερά !
Πῶς τὴν ψυχὴ μου τὴν πλανᾶ
τὸ φτερωτὸ καρᾶβι
ποῦ σὲ γαλάζια ὡς πάει νερὰ
ἢ στὸν αἰθέρα ὅταν κυλᾶ
σὺν ἡλίου φῶς ἀνάβει.

— Ἔλα μαζί μου ! Πιὸ ψηλὰ
νὰ σ' ἀνεβάσω ἀπ' τὴ ζωὴ
κι ἀπὸ τὸν Ἄδη πέρα,
νὰ δεῖς μιὰ πλάση νὰ γελᾷ
σὺν ἀνοιξιάτικο προῦ
στὸν κρουσταλλένιο αἰθέρα.

Νὰ δεῖς τὸν ἡλιο νὰ κερνᾶ
τὸ φλογερὸ του θεῖο κρασι
σὲ διαμαντένιο τάσι,
καὶ τὴν Ἀγάπη νὰ περνᾶ
στὴν Ἥλιοχώρα τὴ χρυσοῦ
καὶ στὸ ξανθὸ γιορτάσι.

Μὲ νέα φτερά ! Μὲ νέα φτερά !
Κερνῆνα ὡς εἶναι, κι ἂν μπορεῖ
τριανταφυλλένια ! — Φτάνει
ὅ,τι ἡ ψυχὴ μου λαχταρᾷ
στὸν οὐρανὸ Σου νὰν τὸ βρεῖ,
τ' ἀπάνεμο λιμάνι !

— "Ελα μαζί μου! Πιὸ ψηλά
 νὰ σ' ἀνεβάσω ἀπ' τὴ ζωὴ
 κι ἀπὸ τὸν "Αἰθῆρα,
 νὰ σοῦ χαρίσω τ' ἀπαλὰ
 φτερὰ τοῦ νοῦ, καὶ τὴν πνοὴ
 τοῦ λυτρωμένου ἀγέρα.

Κι ὅπως ἀνοίγει τὰ φτερὰ
 τὸ χελιδόνι πὸν περνᾷ
 στὸ φῶς τοῦ "Απριλομάη
 ἔτσι, πουλί, κ' ἡ νέα χαρὰ
 φτερὰ ν' ἀνοίγει, καὶ ξανά
 στὰ οὐράνια νὰ μᾶς πάει!

Μὲ νέα φτερά! Μὲ νέα φτερά!
 Πῶς τὴν ψυχὴ μου τὴν πλανᾷ
 τὸ φτερωτὸ καρᾶβι
 πὸν σὲ γαλάζια ὡς πάει νερὰ
 ἢ στὸν αἰθέρα ὅταν κυλᾷ
 σὰν ἡλιοῦ φῶς ἀνάβει.

— "Ελα νὰ πᾶμε! Τ' αἴλο φῶς
 χαράζει μὲς στοῦ δειλινοῦ
 τὰ ὄνειρεμένα πλάτια
 καὶ στέλνει ἀχτίδες ὁ κρυφὸς
 καρᾶβόκυρη τ' οὐρανοῦ
 στὰ γερανὰ σου μάτια.

Κι ἂν θέλεις πάλι πιὸ ψηλά
 νὰ σ' ἀνεβάσω ἀπ' τὴ ζωὴ
 κι ἀπ' τὸ θλιμμένο δειλί
 ἔλα νὰ πᾶμε, ὅπου γελᾷ
 στὴ σκοτεινιά, σὰ θεία γραμμὴ,
 τῆς χαρᾶς τ' ἀχελύ.

Γύρω πουλιά, κορυδαλοὶ
 θὰ κελαιδοῦνε σὰν ἀῶλοι
 καὶ σὰν ἀπὸ φλογέρα
 τῆ μυστικῆ μου Ἀγάπῃ, ἐνῶ
 μαζί σου ἀγέρας θὰ περνῶ
 στὸν ξάστερον αἰθέρα!

Μὲ νέα φτερά! Μὲ νέα φτερά!
 Κερένια ἄς εἶναι, κι ἂν μπορεῖ
 τριανταφυλλένια! — Φτάνει
 ὅ,τι ἡ ψυχὴ μου λαχταρᾷ
 στὸν οὐρανὸ Σου νὰν τὸ βρεῖ,
 τ' ἀπάνεμο λιμάνι.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΠΙΝΟΗΣ

Τριανταφυλλένια τὰ βουνά, τριανταφυλλένια ἡ δύση.
 Τὰ μάγουλά σου, κόκκινα λουλούδια γιορτερά.
 Ὁ Μάης, ξανθὸ ρηγόπουλο στὴν ἀνδισμένη φύση,
 κ' Ἐσύ, ὅλο δίψα, καὶ ζητᾷς τὴν ἄγνωρη χαρά.

Νά, τὸ κροντήρι ξέχειλο, ροδοστεφανωμένο.
 Πιές! Ἡ χαρὰ δὲν ἔρχεται παρὰ γιὰ μιὰ στιγμή,
 κι ἂν αὔριο τ' ἄγριο σύννεφο ξεσπάσει μανιασμένο
 τ' ἀστροπελέκι νὰ σὲ βρεῖ μ' ὀλόρθο τὸ κορμί.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ